

PRŮVODCE DAREM PROROCTVÍ

JACK DEERE

PRŮVODCE DAREM PROROCTVÍ

JACK DEERE

Nakladatelství KMS

Copyright © 2001 by Jack Deere
Originally published in English under the title
The Beginner's Guide to The Gift of Prophecy
by Chosen Books, a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.

Vydalo © Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2019

Biblické citace, pokud není uvedeno jinak, jsou převzaty z Českého studijního překladu © Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009 (ČSP). Citace z Českého ekumenického překladu © Česká biblická společnost, 1985 (ČEP), a Bible 21 © Biblion, o. s., 2009 (B21), jsou v textu označeny.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné podobě elektronické ani mechanické, včetně fotokopíí, nahrávek či zařízení do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

ISBN 978-80-87904-84-8 – tištěná verze
ISBN 978-80-7664-007-8 – PDF

ŘEKLI O KNÍŽCE

Tato kniha nám poskytuje pohled na dar prorocství zevnitř – v kontextu našich sborů 21. století. Ať už jsme začátečníci nebo zkušení proročtí služebníci, tato kniha nám může pomoci rozvinout naši schopnost slyšet Boží hlas!

Mike Bickle,
ředitel Mezinárodního domu modlitby

*Tato moudrá, vyvážená, čtivá a praktická knížka, sepsaná akademikem, který miluje Písmo, je plná selského rozumu, zdravých varování a napomenutí, povzbuzení a příběhů. **Průvodce darem prorocství** je jednou z nejlepších knih na téma užívání prorocství v místním sboru, jaké jsem kdy četl.*

biskup David Pyches,
zakladatel a ředitel New Wine International

***Průvodce darem prorocství** je skvělým úvodem do služby, která může církvi přinést velké požehnání, pokud funguje správně. Jack Deere má s významnou prorockou službou bezprostřední zkušenost. Kromě toho je teologicky vzdělán. Díky této kombinaci má ideální předpoklady k tomu, aby v této důležité oblasti církvi posloužil.*

Ralph Martin,
prezident Renewal Ministries

Jack Deere dal do ruky manuál všem, kdo nechtějí zůstat pouhými diváky, ale chtějí být účastníky současného prorockého hnutí. Tato kniha vám pomůže si všechno srovnat v hlavě, vstát a pustit se do běhu. Pomůže vám i vyřešit problémy, které se na cestě mohou vyskytnout.

C. Peter Wagner,
prezident Global Harvest Ministries

*Rickovi a Julii Joynerovým,
mým věrným přátelům,
kteří pro obnovu prorocké služby v církvi
udělali víc než kdo jiný.*

ÚVODEM

Tato kniha je praktickým průvodcem současnou prorockou službou, nikoli odbornou monografií. Značnou část knihy tvoří popis mých osobních zkušeností s proroctvím a mých setkání s jinými proroky. Zmiňuji zkušenosti jak pozitivní, tak negativní. Dokonale sloužit uměl pouze jeden člověk, a i on se naučil poslušnosti skrze utrpení. Žádná současná prorocká služba není dokonalá. Nikdo nerozvinul své prorocké dovednosti, aniž se cestou dopustil vážných omylů.

Všechny prožitky i pravidla, které v této knize předkládám, jsem se pokusil jasně biblicky zdůvodnit. Pro některé jevy, jež jsou v současné prorocké službě běžné, jsem ovšem jednoznačnou oporu v Písmu nenašel. Snažil jsem se na tyto skutečnosti upozornit.

Doufám, že nikoho neurazí, že tuto knihu píšu v mužském rodě. Slovo „prorok“ používám téměř bez výjimky, a to ze dvou důvodů. Předně: V biblických příkladech vystupují mnohem častěji proroci než prorokyně. Za druhé, kdybych neustále používal obrat „prorok nebo prorokyně“, znělo by to velmi kostrbatě. Doufám, že z příběhů, jež v této knize uvádím, bude čtenáři jasné, že si prorockých žen nesmírně vážím.

Konečně chci zmínit, že se v této knize zabývám pouze osobním aspektem prorocké služby. Zmiňuji nejzákladnější věci, abyste vy sami mohli začít. Dá-li Pán, napíšu ještě další knihu, která vysvětlí, jak a proč je třeba prorockou službu začlenit do celkové služby církve na její cestě k posledním dnům.

Poděkování

Zvláštní dík náleží Kenu Gireovi, mému příteli a jednomu z nejnadanějších spisovatelů, které znám. Ken přečetl můj rukopis a dal mi několik cenných rad. Jsem hrdý na to, že mohu poděkovat i svému synovi Stephenu Craigovi Deereovi, úspěšnému novináři, jehož skvělé rady podstatně přispěly ke zkvalitnění této knihy. A konečně děkuji skvělým lidem z nakladatelství Servant Publications, které tuto knihu vydalo – zejména své redaktorce Kathy Deeringové.

1. KAPITOLA

TO MI NIKDO NIKDY NEŘEKL

Ocitl jsem se v místnosti, kde jsem stanul tváří v tvář člověku, kterého jsem spatřil poprvé v životě a který znal všechna má trapná tajemství. Kdo mě sem přivedl – Bůh, nebo Ďábel? Snažil jsem se tvářit nezúčastněně, avšak s každým dalším tajemstvím se mi tato fasáda rozpadala. Nebo se snad mé srdce každým odhaleným tajemstvím uzdravovalo? O co tu šlo – o mučení, nebo o chirurgický zásah? K čemu bylo dobré, že někdo začal nahlas předčítat z té knihy bolesti, kterou jsem jednou provždy odložil? Nicméně, byl jsem to já sám, kdo dal prorokovi svolení, aby s tím začal. Teď jsem ho nemohl zastavit.

Nikdo mi nikdy neřekl, že proroci jsou takoví. Do onoho dne jsem se s proroky setkával výhradně na stránkách Bible. A byl jsem přesvědčen, že neexistují nikde jinde. Vždyť máme-li Bibli, pak přece žádné proroky nepotřebujeme. Kdybychom jim dovolili, aby stránky Bible opustili, mohli by vyvolat obrovský zmatek! Považoval jsem proroky pouze za dočasnou náhražku toho pravého, totiž Bible.

Stalo se ale něco, co mě přinutilo tento názor změnit. To je ovšem jiný příběh, který vyprávím v knize *Překvapen mocí Ducha* (*Surprised by the Power of the Spirit*). Řeknu jen tolik, že jsem našel více důvodů, proč věřit, že proroci existují i dnes, než proč věřit, že Bůh už je nepotřebuje. Čemu jsem to ale vlastně uvěřil?

Má víra byla stále převážně teoretická. Pak mi přítel vyprávěl, že v Kansas City existují proroci, skuteční proroci. A on je hodlá navštívit. Nechtěl bych jet s ním?

Zatelefonoval jsem svému duchovnímu mentorovi a oznámil jsem mu, že se pojedu na ty proroky podívat. Vnímám jsem, jak na druhém konci pevné linky vraští čelo. Jistě měl zvednuté obočí, když mě varoval: „Jacku, nenech se ošálit. Bůh ti dal rozum. Nepřestaň ho používat.“ Neznal jsem nikoho, kdo by měl více zkušeností s nadpřirozenou službou Ducha svatého, než byl tento můj mentor. A neznal jsem laskavějšího člověka. A tento člověk byl skeptický. Po jeho varování se mé vzrušení proměnilo v obranný štít – ve skálopevné rozhodnutí nenechat se proroky ošálit.

Avšak tento štít mě neochránil. Ve chvíli, kdy jsem se rozhodl, že navštívím ono prorocké shromáždění, byl můj osud zpečetěn. Ne proto, že bych musel čelit nějaké ostré kontroverzi. Ne proto, že jsem musel trávit hodiny obranou této služby, pomlouvané mnoha církevními vedoucími. A ani ne proto, že jsem musel trávit ještě více času ovazováním ran těch, kteří se setkali se zneužitím prorocké služby. Můj osud byl zpečetěn, protože už jsem nikdy nebyl spokojen na církevním shromáždění, kde chyběla prorocká moc. Rozum, který mi Bůh dal, musel kapitulovat před prorockým srdcem.

Jednoho krásného a slunečného zářijového odpoledne se mé biblicky obrněné srdce a má skeptická mysl setkaly s Mikem Bicklem, pastorem těchto proroků a sboru, který se tehdy nazýval Kansas City Fellowship. Mike nebyl žádný čahoun, postavou připomínal zadáka amerického fotbalu, který už nechtěl poslouchat, že je na tuto hru moc malý, a tak zmizel v posilovně, a když se z ní vynořil, předehnal na cestě za vítězstvím v poháru tisícovku větších zadáků. Z jeho hlubokého hlasu zaznívala autorita. Ale především z něj vyzařovala radost. V jeho přítomnosti jsem se cítil radostný i já. Nedokázal jsem si představit, že by se tento muž někdy probudil se špatnou náladou. Aniž jsem si toho všiml,

byl jsem odzbrojen a očarován. Chtěl jsem mít Mikeovu radost a vašeň pro Boha.

Má radost ale nepřežila do rána. Když jsem se probudil, uvědomil jsem si, že jsem přijel poznat proroky, ne pastory. Ještě před snídaní jsem svou radost vyměnil za povýšený postoj člověka rozhodnutého, že se nedá ošálit. Vypil jsem poslední hlt kávy, utřel jsem si ústa ubrouskem a byl jsem připraven se s těmi takzvanými proroky setkat.

Onoho dopoledne jsem se tedy se svou ženou Leesou vypravil do sboru. Zavedli nás do ošuntělé místnosti se zeleným kobercem a oranžovými plastovými židlemi, postavenými do kruhu. Přišlo s námi pět přátel. Ti se chtěli setkat s Bohem. Já jsem přišel ohodnotit lidi. Čekal nás Mike a čtyři nové tváře. S první z nich jsem se setkal hned u dveří.

Byl to dlouhán atletické postavy, oblečený jako z módního katalogu. Jeho obličej by se ale asi hodil lépe do jiného prostředí – třeba tam, kde si lidé oblékají velbloudí srst a nosí sandály. Měl poněkud dlouhé šedivějící vlasy, prošedivělou bradku a neklidné, hluboko posazené oči. Díky těm očím vypadal jako z jiného světa.

Nejprve mi ty oči připadaly zlé.

Pak jsem nevěděl, co si vlastně myslet.

Pak promluvil: „Vás jsem tady dnes dopoledne opravdu nečekal.“

Pěkně namyšlené, pomyslel jsem si. Ne, ten muž se mi nelíbí. „Jak to myslíte?“ řekl jsem. „Vždyť se neznáme.“

„Ale já vás znám. Dnes je tomu osm nocí, co jsem měl sen. Probudil jsem se ve tři ráno. Myslel jsem si, že je to důležité, a tak jsem si to zapsal. V tom snu jsem viděl vás. Chcete, abych vám řekl, co mi o vás Bůh ukázal?“

Má odpověď zněla „ano“. V duchu jsem si říkal: *No, tak to se mnou zkus. Zkus se trefit. Mě neoblaťneš. Byl jsem před vámi proroky varován.* Měl bych ještě zmínit, že jsem vyrůstal ve zcela odlišné náboženské tradici než onen muž. Opravdu mě vůbec neznal.

Posadili jsme se do kruhu. Věděl jsem, co je to „chladné čtení“ – dovednost, které využívají hazardní hráči, lidé, kteří čtou z ruky, a patrně i falešní proroci. Pečlivě si všímají, jak jste oblečeni, jak se vyjadřujete a jaká děláte gesta, a dokáží si vás „přečíst“, i když vás neznají. Člověk, který předpovídá budoucnost, si například na vašem oblečení všimne chlupu z vašeho domácího mazlíčka a prohlásí: „Můj duchovní vůdce mi říká, že milujete zvířata.“ Hazardní hráč si všimne, že kdykoli jeho protihráč při pokeru blafuje, trochu si povzdechne. Gambleri těmto náznakům říkají „výpovědi“, protože o vás něco vypovídají. Ti, kdo praktikují „chladné čtení“, vás rovněž přimějí k tomu, že sami přiznáte určité detaily ze svého života, ale udělají to takovým způsobem, že to vypadá, jako by jim to bylo nadpřirozeně zjeveno. Onoho rána jsem byl pevně rozhodnut, že ať už bude onen chlápek v umění klamat jakkoli zběhlý, neposkytnu mu žádná znamení, která by mohl „přečíst“, žádné „výpovědi“, které by mu mohly dopomoci v této hře k vítězství. Nasadil jsem kamenný výraz. Dívali jsme se jeden druhému přímo do očí. Z mých očí nemohl vyčíst naprosto nic. Pak promluvil – a vyjevil všechno.

„Modlíte se,“ řekl s jemným jižanským přízvukem, „ale je to vlastně víc než modlitba. Je to jeden z vašich velkých snů.“ Pak mi zopakoval modlitbu, kterou jsem se modlil ten den ráno v hotelu. Modlím se tak téměř každé ráno. A měl pravdu. Byl to jeden z mých velkých snů. „Bůh mi řekl, abych vám vyřídil, že ten sen je od něj a že dostanete, oč prosíte.“

Mohl bych vám prozradit, o jakou modlitbu šlo, ale znělo by to velmi neskromně, a možná dokonce sobecky. Tehdy to byla ta největší věc, za kterou jsem se dokázal modlit. A najednou se objeví někdo jako Daniel, kdo mi řekne, o jaký sen jde, a ještě mi poví, že má modlitba bude vyslyšena.

Nicméně v mém kamenném obličejí se neobjevila sebemenší trhlinka. Můj pohled zůstal klidný, neobjevil se v něm ani nejmenší výraz radosti. Ne, nepomůžu mu ani náznakem. Avšak srdce v mém nitru přímo explodovalo radostí. Naposledy jsem